

ಋತು-ರಮ್ಯ ಮುಕ್ತ ಮಾತುಕತೆ

'ನೋಡಿದ್ದಾ ಋತು, ಇರುವ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಹೀಗಾದ, ಈ ಬಂಗ್ಲೇಲಿ ಆಗಾಗ ಏನಾದ್ರೂ ವಿಪರೀತ ನಡೀತಾನೇ ಇರ್ಬೇಕು ಅನ್ನುತ್ತೆ, ಎಷ್ಟಾದ್ರೂ ಕೋಟಿ ಬಂಗ್ಲೆ ಅಲ್ಲಾ?'

ಕಲಾವತಿ ಸಹಜವೆಂಬಂತೆ ನುಡಿದರೂ ಅವರ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ನೋವಿನ ಎಳೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದಳು ಋತು. ನಿಜವೇ....ಈ ಭರತನೊಬ್ಬ ಸಹಜವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಬಂಗಲೆ ಹೀಗೆ ಮೌನ ಮಂಟಪದೊಳಗೆ ಉಸಿರಾಡಬೇಕಿತ್ತೇ?

ಅವಳಿಗೆ ಮೊದಲಿನ ಆ ಭರತ ನನಪಾದ. ತನ್ನ ಹದಿನೆಂಟನೇ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೂ ಭರತ ಹೀಗಿರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಚೂಟಿಯಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನನ್ನು ಗೋಳು ಹೊಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಬಂಗಲೆಯ ಮಣದೀಪದಂತೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ. ಆಟಪಾಠಗಳಲ್ಲೂ ಬುದ್ಧಿವಂತನೇ. ಥ್ರೋಬಾಲ್ ಚಾಂಪಿಯನ್‌ಶಿಪ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿರುವ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜಿನ ತಂಡ ಸದಾ ಮುಂದಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮೆರಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಪಾಸಾಗಿ ದೂರದ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸೀಟೂ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು.

'ನಾನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗೋವು ಕಣೇ ಋತು, ನೀನಿನ್ನು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಜಗಳ ಆಡೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ಇನ್ನಾದ್ರೂ ತಮ್ಮಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡೋದನ್ನು ಕಲಿ....' ಎಂದು ಋತುವಿಗೆ ಹುಸಿಮುನಿಸಿನಿಂದ ಗದರುತ್ತಿದ್ದ.

